

1 Μαρτίου 2017

Ελληνική οικογένεια: Ποιος «κυβερνά» τελικά αυτό το σπίτι;

/ [Επιστήμες](#), [Τέχνες](#) & [Πολιτισμός](#)

H

ελληνική κοινωνία έχει αλλάξει πολύ τα τελευταία χρόνια στον τρόπο σκέψης, νοοτροπίας και συμπεριφοράς, αντίληψης και κουλτούρας ζωής της νεοελληνικής πραγματικότητας. Το πώς όμως αλλάζουμε και πού πάμε, νομίζω ότι είναι ένας προβληματισμός ανοιχτός, εάν παρακολουθήσουμε όλα αυτά που συμβαίνουν γύρω μας με τα προβλήματα να αυξάνονται ακόμα περισσότερο, τώρα στην εποχή της κρίσης. Η ελληνική κοινωνία του χθες κρατούσε τις παραδόσεις από γενιά σε γενιά, οι ρόλοι των συζύγων υπήρχαν ως πρωταγωνιστές μιας μεγάλης οικογένειας του μόχθου και της αξιοπρέπειας με τα πολλά παιδιά να είναι ο καρπός της μάνας και του πατέρα.

Σήμερα, γεννάμε ένα παιδί και αυτό με το ζόρι! Παλιά κάναμε παιδιά γιατί θέλαμε χέρια για τα χωράφια, για τις δουλειές, ήταν βλέπετε τα πέτρινα χρόνια. Τώρα χρειαζόμαστε αυτοκίνητα, τηλεοράσεις, κινητά, που μάλιστα τα δίνουμε και στα επτάχρονα παιδιά μας! Πώς θα μιλάμε στο παιδί μας όταν βρίσκεται έξω από το σπίτι, εφόσον δεν του μιλάμε μέσα στο σπίτι, γιατί λείπουμε όλη την ημέρα στις δουλειές μας; Εργαζόμαστε και οι δύο για να μη του λείψει τίποτα! Του αγοράζουμε τα πάντα για να μην αισθάνεται άσχημα, αφού εμείς φεύγουμε το πρωί και γυρίζουμε αργά το βράδυ κουρασμένοι. Κι αυτό το παιδί που μεγαλώνει με όλες τις ανέσεις, ψάχνει να βρει τους γονείς του, τα πρότυπά του! Κατά τ' άλλα όμως, δεν του λείπει τίποτα! Ό,τι ζητάει το έχει. Κανένα όριο. Όλα αγοράζονται μπροστά στο συναισθηματικό κενό. Χρήματα βγάζουμε για το καλύτερο αύριο του παιδιού μας, που μεγαλώνει με την τηλεόραση και άλλα ψηφιακά ευχάριστα πράγματα που η σημερινή τεχνολογία του προσφέρει.

Περισσότερα [εδώ](#)